

- alleen gesproken woord geldt -

Voorzitter,

Er is onlangs een boekje verschenen onder de titel: Zie de regenboog en prijs zijn Maker. De regenboog, niet zomaar als natuurverschijnsel, maar als symbool van hoop en vertrouwen. En in onze politieke familie doet de notie dat het een teken van Gods verbond met alle mensen is helemaal mee. In dat symbool is ruimte voor vogels van allerlei pluimage! Dat even vooraf.

Voorzitter,

In een democratische samenleving waar we mensen vrij willen laten zijn in hun doen en denken, kunnen de acceptatie niet afdwingen. Respect kunnen we oefenen en leren en tolerantie mogen we wel veronderstellen, maar ook dat is een werkwoord.... Laten we dus duidelijk onderscheiden waar we het over hebben: acceptatie, respect of tolerantie. Daarin is deze motie niet helder.

Maar belangrijker... gaan we dat hier en nu én vanuit de provinciale overheid oplossen? Daar hebben wij sterke twijfels bij.

Allereerst hebben wij jaren geleden als Provincie afspraken gemaakt met onszelf over het takenpakket. Als CDA zitten wij niet dogmatisch in die kerntakendiscussie, maar het bevorderen van sociale acceptatie, veiligheid en zichtbaarheid van LHBTI'ers in de Provincie vinden wij wel erg ver van die kerntaak af staan.

Laat het gesprek over de sociale veiligheid, tolerantie en zichtbaarheid van LHBTI'ers in de plaatselijke gemeenten en ik zeg daar graag bij: vooreerst in de sociale verbanden van mensen zélf plaatsvinden.

Ten tweede gelooft het CDA niet in het bevorderen van emancipatie en sociale acceptatie via moties. Emancipatie en sociale acceptatie komen dáár tot stand waar mensen met elkaar optrekken en waar het soms schuurt. Op school, binnen de sportclub, in kerken, politieke partijen en verenigingen. En daar borrelt het gelukkig van allerlei initiatieven. Roze netwerken bij sportclubs, het goede werk van de John Blankenstein Foundation. Het CHJC en Contrario, twee verenigingen van actieve en vaak ook orthodoxe christenen die werken aan respect en acceptatie.

En natuurlijk dient de overheid in te grijpen als er sprake is van discriminatie en geweld tegen LHBTI'ers. En als dat plaatsvindt op plaatsen waar wij (als provincie) bestuurlijke (mede)verantwoordelijkheid hebben, zoals in het OV, is keihard optreden gewenst.

Deze motie creëert echter een papieren werkelijkheid, met jaarlijks een rapport dat we ernstig knikkend in ontvangst nemen en... vervolgens gaan we over tot de orde van de dag.

Dat boek waar ik het in het begin over had met die mooie titel is trouwens een handleiding voor roze vieringen in kerkdiensten. Over emancipatie gesproken.

En ik citeer de titel nog maar eens: Zie de regenboog en prijs zijn Maker. Daar staan wij voor en dat is in geen motie of overheidsprogramma te vangen. Gelukkig maar.